

[Erik A. Jensen.]

behandling i det høje ting. Det er da blevet mit indtryk, at denne lov er både en lov om opsparing og en lov om tvungen beskatning af de unge, som enten ikke ville eller ikke kunne opspare af den simple grund, at et ophold i en storby nu engang er dyrt for de unge, der tager til hovedstaden, f. eks. efter overstået militærtjeneste, for at finde beskæftigelse dér eller af andre grunde eller tillokket af dens herlighed.

Jeg taler her — synes jeg — med temmelig stor baggrund, idet jeg har den ære at være formand for de københavnske postfolk siden de bevægede septemberdage i fjor. Både fra denne periode og fra mine tilidsmandsår forinden ved jeg af erfaring, at det var svært for postvæsenets unge, nye mandskab at få en lille lønning til at slå til i en alt for dyr storby. Da så denne lov så dagens lys, blev det ikke bedre for vore unge kolleger; nu skulle der enten spares op eller betales en tillægsskat. Man ville gerne spare op, fordi denne ordning gav en fordel — når galt skulle være — i forhold til alternativet: beskatningen.

Nu havde mange af vore unge medlemmer — hvilket sikkert ikke er synderligt anderledes end for andre erhvervs unge — inden militærtjenesten været lidt eller meget forlovet hjemme på deres hjemegn, og det affødte mangfoldige gange, at de sendte bud efter deres kæreste derhjemme, og så var de pludselig to, der i starten, indtil kæresten fandt beskæftigelse i storbyen, skulle leve af en i forvejen lille lønning. Når så skatten kom det følgende år, så kneb det at få det til at rende rundt. Bedre blev det ikke, da man så gennemførte den lov, vi i dag behandler, om opsparing eller tillægsbeskatning. Det er sikkert ikke få af postvæsenets unge folk — som sikkert har været af god kaliber i øvrigt — der opgav over for de store vanskeligheder, som storbyen beredte dem, med sin dyre levefod i fremmede omgivelser, hvor alt skulle betales, sammenlignet med tidligere, da man boede hjemme hos far og mor eller i sin plads på landet.

Det er derfor med glæde, at socialistisk folkeparti giver tilsagn om velvillig behandling af forslaget om ophævelse af loven om opsparingsordningen for unge ikke-for-

sørgere, ikke mindst på baggrund af, at man allerede i folketingssamlingen 1959-60, altså året efter lovens vedtagelse, stillede forslag til ændring af loven. I det følgende folketingsår, nu i 1960-61, kommer der så forslag om ophævelse af loven, og det vil mit parti meget gerne medvirke til. I øvrigt så vi gerne, at de opsparede beløb blev udbetalt noget hurtigere end foreslået.

Mose Hansen: Mit parti mener ikke, at enlige ikke-forsørgere skal straffes med ekstra skat, selv om det har fået en mildere form, nemlig opsparingsordningen. Det var ønskeligt, om fremtidige skattelove kom til at indeholde frivillige opsparingsfremmende foranstaltninger, især sådanne, der kan virke fremmende på de unges opsparingsvilje. Det må erkendes, at mange unge ikke-forsørgere i dag har store muligheder for at foretage en opsparing, og kommer de unge først ind på regelmæssig opsparing, vil mange senere hen i livet være taknemlige for, at de i de unge år blev ledet ind derpå. De unge, der først én gang er kommet i gang med opsparing, har altid senere i livet meget bedre muligheder for at få deres udgifter afpasset efter deres indtjening og stadig få en del til overs til opsparingskontoen.

Mit parti kan derfor tiltræde den af den højtærede finansminister foreslåede ophævelse af opsparingsordningen for unge ikke-forsørgere og ligeledes de i denne forbindelse foreslåede overgangsbestemmelser, samtidig med at mit parti dog stærkt ønsker opsparingsfremmende foranstaltninger i kommende skattelove, især for den opvoksende ungdom.

Finansministeren (Kjeld Philips): Det behøver vist ikke at fremhæves, at der er en meget bred enighed om, at der skal åbnes mulighed for en vis favørstilling for opsparing inden for skattelovgivningen, og jeg kan sige til det ærede medlem hr. Foged, at det da også er tanken, at vi fremover skal have sådanne foranstaltninger i skattelovgivningen. Der kan selvfølgelig være divergerende opfattelser af, hvilke foranstaltninger der skal træffes, og også af, hvor effektive de er.

Til de ærede medlemmer, der har været inde på spørgsmålet om, hvorvidt man